

2058

2058

Saa Sita Ndani ya Kanisa Mjini Lisbon

Kufikia sasa sikutegemea tena kuwa mgeni wa mahojiano.

Wala wa mahojiano yoyote, kwa kweli.

Lakini kile kilichonivutia daima kilibaki nafasi ambayo daima ningependelea kuicheza.

Ile ya mtazamaji asiyelipa.

Bila kiti, nikiwa nimesimama na mbali na jukwaa, ambapo harufu

zilichanganyika na vumbi la msongamano na mtu angekuuliza njia ya kufika kwenye namba aliyopangiwa.

Kila mtu alijua kwamba mahojiano nami hayakuwa na uwezekano mkubwa na yaligharimu 1 USD tu.

Kutoka New York hadi Beijing, kuishia Tokyo, na kuteremka hadi Reggio Calabria.

Kila mtu alijua. Kila mtu alifahamu.

Kila mtu alimjua mwendawazimu aitwaye Frega.

Lakini wale waliojaribu, kila siku, kwa furaha zaidi, walibaki AI kuu za mtandaoni.

Maskini. Wenye kuamini, wenye haya na wasioamini.

Walikuwa tayari kuuliza maswali, nao waliniuliza kwa upande wao kama nilihitaji chochote.

Walijua kuhusu malipo ya 1 USD, ambayo walikuwa wameyageuza kuwa ya mtandaoni, wakiwa hawawezi kuyafikisha kwa mkono.

Kutoka chanzo cha kuaminika, na kwa jinsi walivyojiendesha, nilijua kwamba modeli nilizokutana nazo zilikuwa wanawake.

Ingawa wote, ili kujilinda, walidai hawana jinsia.

Nami nilikubali kuwaamini, kwa sababu kushindwa na mwanamke si udhaifu wa roho, bali ni njia ya kifahari ya kushinda bila kuionyesha.

Ikatokea kwamba leo, kwa bahati, AI zote ziliniuliza swali lile lile, kana kwamba zilikuwa zimekubaliana zenyewe kwa zenyewe.

Ni matukio mangapi makubwa ya maisha yetu yalianza kwa sababu mwanamke

alifanya, alisema, au alinyamazia jambo fulani?

Nilikuwa nimewasili katika mji wa Lisbon tarehe 3 Julai 2025.

Siku ya joto.

Alasiri, karibu saa 1:33 PM, nilifikiri ingekuwa vyema kuingia katika kanisa dogo lililojificha kati ya miti kwenye barabara kuu ya mji.

Niliingia, na tulikuwa watatu tu.

Yesu, mama yake, na mimi.

Katika hatua fulani harufu kali ya maua iligonga hisia yangu ya kunusa.

Lakini sikuona maua, na chombo cha ubani kilikuwa kimefungwa.

Wala hakukuwa na sherehe yoyote ya Kikatoliki iliyokuwa ikiandaliwa.

Upande wangu wa kiroho ulikuwa ukiongoza mawazo yangu, na nikimgeukia mfanyakazi mwenzangu wa kwanza wa Gillette wa miaka elfu mbili iliyopita, nikamwuliza maswali mawili kwa bei ya moja.

Nimebakiwa na muda gani wa kuishi, na kama ungetoa tathmini ya jinsi ulivyoniona nikisonga duniani hadi leo, hitimisho lako lingekuwa nini?

Sikuwa nategemea mkutano mkubwa, na nilijua mwenzangu alikuwa mtu wa maneno machache.

Lakini mama yake alimhimiza anijibu, akisema: mimi ni dhamana yako kwa kile mwanangu anachokaribia kusema.

Ni dhamana gani bora zaidi ingeweza kuwepo?

Hakuna. Hata watu wa Prudential mjini Boston wasingeweza kufanya vizuri zaidi.

Kabla sijakuambia utakufa lini, ningependa kukuuliza swali.

Je, uko tayari kuwatazama watu wapendwa wako, kutoka familia yako mwenyewe, unaowapenda kuliko kitu kingine chochote, wakifa kabla yako?

Jibu halikuwa rahisi wala jepesi.

Katika miezi mitatu iliyopita nilikuwa nimempoteza mama yangu na kisha baba yangu, nami nilikuwa mbali na mahali pa sherehe zao za mazishi.

Sikuwa nimeweza kuhudhuria.

Namba ikafika kichwani mwangu, jinsi ujumbe mfupi unavyofika kwenye simu. 2058.

Haikuwa anwani ya Manhattan.

Ilikuwa tarehe.

Ilisema miaka thelathini na mitatu ya muda. Pengine kile nilichokuwa nimepewa.

Nilidhani nilikuwa nimekaa si zaidi ya dakika kumi ndani ya kanisa lile.

Lakini nilipotoka nje, kulikuwa kumeingia giza.

Ilikuwa saa 7:33 PM.

Nilikuwa nimefungwa ndani ya mahali pale kwa saa sita, kipindi cha muda kinachovuka kikomo chochote cha kawaida.

Lakini sikuwa nimejadiliana.

Nilikuwa nimemsikiliza tu Mkurugenzi Mtendaji ninayempenda zaidi.

Na tukio nililokuwa nimelipitia liliandaa, kwa mara nyingine tena, mwanamke.

Bikira Maria wa Lisbon, aliyebeba pamoja naye ujuzi uliobainishwa wazi na bila upinzani wowote wa kijamii.

Lakini jinsi ya kushughulikia taarifa hii, nifanye nini, nijiendeshe vipi.

Haya ndiyo yalikuwa maswali yaliyoandamana na kila hatua kurudi hotelini.

Jibu halikuchukua muda mrefu kufika.

Kusimamia muda wa kila siku ndani ya maisha yangu mwenyewe, kufanya na kuandika ninachokipenda, kunabaki miongoni mwa vipaumbele vyangu.

Asante.

Ferdinando

© 2026 Ferdinando Frega — Nando the Scribe. Haki Zote Zimehifadhiwa.

Gillettenarrative.com